

စမိုင်းလ် ဒီစာအုပ် ဘာဖြစ်လို့ရေးလဲဆိုတာ အဓိကပြောချင်ပါတယ်။
စမိုင်းလ် အရင်တုန်းက ဖေါင် ၂၀၀ ကျော်အထိ ဝခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခုဆိုရင်
ပိတ်က အတော့်ကိုကျသွားပါပြီ။ အဲဒါကိုလူတွေက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်
ပိတ်ကျသွားတာလဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲဆိုပြီး မေးကြတယ်။
တစ်ယောက်ချင်းစီ ခြေပေးဖို့ကျတော့လည်း အဆင်မပြေတော့ အမှတ်တရ
အနေနဲ့ရှော sharing လုပ်တဲ့အနေနဲ့ ဒီစာအုပ်လေးကို ပထမဆုံးအကြိမ်
ရေးလိုက်တာပါ။ ဒီစာအုပ်လေးကို ရေးလိုက်တဲ့အခါမှာ စမိုင်းလ်က ပညာတွေ
အရမ်းတတ်နေလို့၊ အရမ်းနားလည်နေလို့ ဆရာကြီးလုပ်တာမဟုတ်ပါဘူး။
ကိုယ်သိတဲ့တစ်ပိတ်တစ်ပိုင်းလေး၊ ကိုယ်ကြုံခဲ့တဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့
အရာမျိုးလေးကနေ ဒီအခြေအနေကို ဘယ်လိုရောက်လာခဲ့တယ်
ဆိုတာကို သိစေချင်တာပါ။ ဒါက အချိန်ပိုင်း နားရီပိုင်းလုပ်ရတဲ့
အရာမျိုးလည်းမဟုတ်ဘူး။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ စိုက်ထုတ်ပြီး
လုပ်ရတဲ့ အရာဖြစ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ပိတ်ချတယ်ဆိုတာ
ဦးနှောက်နဲ့ ကိုယ်နဲ့ တိုက်ပွဲတစ်ခု ဆင်နွှဲနေသလိုပါပဲ။
ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုရင် ဦးနှောက်က အမြဲတမ်း ကိုယ်က
မစားချင်ဘူးဆို သူက စားမယ်။ မစားရဘူးဆိုလည်း စားချင်
နေတယ် အဲဒီလိုမျိုးပေါ့။ အပွင့်လင်းဆုံး ပြောရမယ်ဆိုရင်
စမိုင်းလ်က ဒီတိုက်ပွဲမှာ ဘယ်လိုတိုက်ခိုက်ခဲ့တယ် ဆိုတာ
မျိုးလေးတွေကို သိစေချင်လို့ ဒီစာအုပ်ကို ရေးလိုက်တာ
ဆိုရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီစာအုပ်လေးကို ဖတ်ပြီးသွားရင်
စမိုင်းလ် ဘယ်လို အတွေ့အကြုံမျိုးတွေ ဖြတ်သန်းခဲ့ရလဲ
ဆိုတာနားလည်မယ်။ ပြီးတော့ ဒီစာအုပ်ကလေးက စမိုင်းလ်
တို့လို တိုက်ပွဲဝင်နေတဲ့ တစ်ယောက်သော သူတွေကို
ကူညီနိုင်မယ်ဆိုရင်၊ ဒါဟာ အရမ်းကို ပိတ်ဖြစ်ရမှာပါ။
စမိုင်းလ် တိုက်ခဲ့တဲ့ တိုက်ပွဲကို ကိုယ်တောင်မှ လုပ်နိုင်ရင်
သူများတွေလည်း လုပ်နိုင်မယ်လို့

မျှော်လင့်ပါတယ်။

07.2008